

Curtea Supremă de Justiție
OPINIE SEPARATĂ
a judecătorului Ion Arhiliuc

(Conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală
în privința inculpatului Druță Ion)

18 martie 2014

mun. Chișinău

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 08 aprilie 2011, Druță Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3) Cod Penal (redacția 2003), art.116 Cod Penal (redacția 1961), 42 alin.(3) Cod Penal (redacția 2003) și art. 88 pct. 4), 7), 9) Cod Penal (redacția 1961), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2012 s-a dispus, respingerea apelurilor declarate de către procuror și a avocatului succesorului părții vătămate ca fiind nefondate cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție 27 noiembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2012, în cauza penală în privința lui Druță Ion Anton și, dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3.1. La motivarea soluției de rejudecare a cauzei, instanța de recurs, a descris detaliat motivele care demonstrează ilegalitatea deciziei instanței de apel privind menținerea sentinței de achitare a inculpatului Druță Ion și, totodată în sensul art. 436 alin. (2) CPP, a dat indicații pentru instanța de rejudecare, după cum urmează:

„... instanța de apel este obligată să verifice și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, prin prisma efectuării aprecierii personale a materialului probator, în special, probele relevate în cuprinsul apelului procurorului, urmau să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv în raport cu circumstanțele stabilite în cauză, lucrul care n-a fost efectuat.

Astfel, în descriptivul deciziei atacate lipsește analiza și aprecierea declarațiilor martorului Catruc Dumitru că: „...*Catruc D., aflându-se la o distanță de aproximativ 1-1,5 metri de ei a auzit cum Ion i-a zis lui Robert „kazniții” sau „kazliții”, făcând un semn cu mâna de sus în jos. Astfel, a înțeles că Ion a spus ca să-i omoare pe cei trei din casă. După aceasta deodată a luat automatul, a intrat în casă și i-a împușcat pe cei trei pe rînd*”, instanța de apel expunându-se vag asupra acestui argument, folosind doar explicația precum că Catruc D. nici nu a înțeles corect semnificația cuvintelor „kazniții” sau „kazliții”(Vol. III, f.d.14), or în instanța de apel martorul Catruc D. cu lux de amănunte a explicat instanței despre acțiunile tuturor participanților în momentul săvârșirii omorului a trei persoane(f.d. 89-91 V. 4). La fel a explicat detalii săvârșite de către toți coparticipanții, care au derulat după săvârșirea omorului, fapt ce devine indubitabil prin acțiunile ulterioare de arătare a locului îngropării cadavrelor și dezgropării acestora. În baza acestor date au fost efectuate expertizele medico-legale

și identificate victimele. Astfel de a pune la îndoială asemenea date instanța de apel urma să le facă o analiză amplă în coroborare cu materialul probant avut în cauză în conformitate cu prevederile art.101 CPP , însă instanța a neglijat aceste prevederi legale, dînd o soluție pripită și neargumentată.

De asemenea, instanța de apel s-a expus superficial asupra faptului, că în cadrul ședinței instanței de fond, inculpatul Druță face unele declarații (Vol. III, f.d. 164-164), pe cînd fiind audiat în ședința în instanța de apel a comunicat că susține pe deplin declarații făcute în instanța de fond, iar la întrebările procurorului, apărării și succesorului părții vătămate Mihai Plămădeală, succesorului părții vătămate Guzun Lidia și a instanței (*p. d. 107-109*) cu scopul de a duce instanța în eroare, la întrebarea procurorului, a comunicat că, „... *cunoștea despre mașina furată, de aceia s-a deplasat l-a locul faptei ca un garant în soluționare de conturi*”.

Astfel, această afirmație din start demonstrează autoritatea inculpatului Druță în fața celorlalți făptași, ca rezultat al sustragerilor comise și neînțelegerile l-a împărțirea sumelor ce considerau că li se revin lui Buruiană și altor participanți. Alogică ar fi fost prezența lui Druță ca autoritate în fața unor persoane unde ar fi fost lipsa intereselor acestui din urmă inculpat, inclusiv cel autoritar și nu în ultimul rînd material sau alte interese de gen – conducător.

Au fost puse la îndoială de asemenea, și declarațiile inculpatului, precum că *cunoștea despre conflictul iscat ca rezultat al automobilului furat și înțelegea că ceva s-a întîmplat acolo, însă n-a comunicat nimănui, inclusiv și la adresarea rudelor victimelor pe motiv că să temea să nu-și pună viața în pericol, iar prezența lui la fața locului în calitate de garant nu constituia un pericol.* Însă, la întrebarea succesorului părții vătămate, Plămădeală Mihail, a arătat că, „... *nu v-am povestit nimic, eu la acel moment nu știam nimic despre această dispariție și care ar fi locul aflării celor trei persoane*”.

Astfel, instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului Druță Ion, depuse atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată, de asemenea declarațiile martorului Catruc Dumitru, care mereu a declarat același lucru, că **„anume la semnalul inculpatului, au fost ucise părțile vătămate”**, însă, fără a le denatura esența lor.

Totodată, Colegiul penal lărgit, reține că ***instanța de apel nejustificat a admis probele indicate în rechizitoriul întocmit la data de 22.12.2011 de către Procurorul Șef al Biroului Criminalistică în cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă înaltă Curte de Casație și Justiție a Romîniei în privința lui Gîrleanu Robert și prezentat instanței de apel de acuzare ca probă suplimentară, doar în favoarea inculpatului Druță; pe cînd aceleași probe indicate în același rechizitoriu cu referire la acuzarea celui din urmă inculpat au fost respinse pe motiv că, dovezile enunțate n-au fost cercetate de către instanțele judecătorești ale Republicii Moldova.***” (vol.IV, f.d.173-175).

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013, au fost admise apelurile declarate de procuror și de avocatul Sergiu Bularu în interesele reprezentantului părții vătămate Mihail Plămădeală, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

- Druță Ion Anton a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare), art. 116 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare),

art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare), art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare), astfel:

- a fost încetat procesul penal în temeiul art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare), art. 116 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare), pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, prevăzut la art. 60 Cod penal (2003);
- ***lui Druță Ion Anton în baza art. 42 alin. 3 Cod penal (2003), 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (red. 1961) i-a fost stabilită pedeapsa de 20 de ani închisoare în penitenciar de tip închis.***

Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, inculpatul Druță Ion Anton la data de 16.12.2000, intenționat, avînd scopul privării ilegale de libertate al cet. Buruiană Ilie Tudor, Guzun Mihai Mihai și Plămădeală Andrei Tudor, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gîrleanu Robert, Vîrtos Vitalie, Banani Serghei Ivan și Catruc Dumitru Nicolae, împărțind între ei rolurile, conform cărora, la indicația lui Druță Ion Anton, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei sub pretextul clarificării unui conflict au invitat pe cet. Buruiană Ilie Tudor, Guzun Mihai Mihai și Plămădeală Andrei Tudor să se întâlnească în apropierea or. Ialoveni.

Cunoscînd cu certitudine că Ilie Buruiană deține un pistol, sub pretextul de a-i arăta un automobil, l-au invitat mai întîi pe el cu ei în mașină, unde cu un automat de model nestabil, l-au amenințat, deposedîndu-l pe Buruiană Ilie de pistol pe care numitul îl deținea legal, după care, Catruc Dumitru în comun cu Vîrtos Vitalie i-au legat mîinile cet. Buruiană Ilie cu bandă adezivă de tip „scotch”, și l-au condus la o casă din r-nul Ialoveni, adresa precisă nu a fost stabilită de organul de urmărire penală, astfel, privîndu-l ilegal de libertate pe cet. Buruiană Ilie Tudor.

În continuarea intențiilor sale criminale, conform planului pregătit din timp, Gîrleanu Robert și Banaru Serghei au condus pe cet. Guzun Mihai și Plămădeală Andrei la aceeași casă din r-nul Ialoveni, cu adresa nestabilită, unde iarăși, amenințîndu-i cu un automat de model nestabil i-au imobilizat, apoi Catruc Dumitru, împreună cu Vîrtosu Vitalie le-au legat mîinile cu bandă adezivă de tip „scotch”, astfel privîndu-i ilegal de libertate pe cet. Mihai Guzun și Andrei Plămădeală, după care l-au telefonat pe Druță Ion Anton ca să vină pentru a se clarifica.

Tot el, Druță Ion Anton, la data de 16.12.2000, în scopul reglării unor conflicte, inclusiv și din interes material în scopul sustragerii unui automobil de model „Mercedes”, intenționat, a organizat și dirijat omorul cet. Ilie Buruiană și Mihai Guzun dînd indicația lui Gîrleanu Robert de a-i omorî pe Ilie Buruiană și Mihai Guzun, iar pentru a ascunde săvîrșirea acestei infracțiuni a-l omorî și pe Andrei Plămădeală. Astfel, la 16.12.2000, Gîrleanu Robert, la indicația lui Druță Ion Anton, în comun cu Banaru Serghei și Vîrtos Vitalie, profitînd de faptul că Ilie Buruiană, Mihai Guzun și Andrei Plămădeală sînt în imposibilitate de a se apăra deoarece erau legați, dintr-un pistol automat de model necunoscut a efectuat mai multe împușcături în cet. Guzun Mihai și Ilie Buruiană, provocîndu-le decesul, după aceasta în scopul ascunderii săvîrșirii acestei infracțiuni a efectuat mai multe împușcături și în Andrei Plămădeală, provocîndu-i decesul ultimului.

Ulterior, în scopul ascunderii urmelor acestei infracțiuni, Gîrleanu Robert, Banaru Serghei, Vîrtos Vitalie și Catruc Dumitru Nicolae au transportat cadavrele cet. Ilie Buruiană, Mihai Guzun și Andrei Plămădeală într-o fișie forestieră din apropierea traseului Chișinău - Hîncești, unde le-au îngropat, în prealabil incinerându-le.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 aprilie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Andrei Beruceașvili, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013 în privința inculpatului Druță Ion Anton și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Druță Ion a fost eliberat din Penitenciar, cu condiția dacă nu execută alte hotărîri judecătorești.

Colegiul penal lărgit și-a fundamentat această soluție de rejudecare a cauzei pe temeiurile invocate de avocat, prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 CPP, însă, cerințele avocatului și a inculpatului au fost altele, - de a casa decizia instanței de apel cu menținerea sentinței de achitare.

6. Am semnat cu respect hotărîrea menționată, dar nu sunt de acord cu soluția adoptată, astfel, avînd o altă opinie asupra soluționării recursului ordinar declarat de partea apărării, - soluția respingerii recursului ordinar declarat de avocat ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2013, prin care a fost admis apelul părții acuzării, casată sentința de achitare, iar inculpatul Druță Ion Anton fiind condamnat în baza art. 42 alin. 3 Cod penal (2003), 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (red. 1961) la pedeapsa cu închisoare pe termen de 20 de ani în penitenciar de tip închis.

Soluția pentru care pledez, se sprijină pe următoarele motive.

6.1. În primul rînd, cauza a fost retrimisă la rejudecare, conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție 27 noiembrie 2012, iar potrivit alin. (2) art.436 CPP, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Deci, procedura de rejudecare și limitele acesteia, urmează a fi respectată nu numai de către instanța de apel care rejudecă cauza, dar și de instanța de recurs, care ulterior va examina în recurs ordinar legalitatea deiziei adoptate după rejudecarea cauzei. Or, în speță rejudecarea cauzei s-a desfășurat în limitele acelorași apeluri declarate de partea acuzării și aceluiași probatoriu prezentat de procuror raportat la aceleași acuzații incriminate prin rechizitoriu.

Raportînd aceste prevederi legale la motivele invocate în recursul ordinar declarat de avocatul Andrei Beruceașvili, se observă că recurentul în mod decisiv își întemeiază recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor prezentate de partea acuzării, iar argumenmtele în susținerea acestei poziții procesuale, - sunt criticile aduse la constatările - indicațiile făcute de către instanța de recurs în decizia de rejudecare a cauzei din 27 noiembrie 2012, a se vedea soluția de la pct.3.1 supra.

Or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, deci criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult ca atît, instanța de apel, rejudecînd cauza a îndeplinind toate indicațiile instanței de recurs, astfel, a examinat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate de partea

acuzării în apeluri, încît se poate cu certitudine de a conchide că motivele invocate de avocatul Andrei Beruceașvili în prezentul recurs au fost deja obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia instanței din 12 iulie 2013, soluție, pe care instanța de recurs urma s-o însușească pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest context, ca exemplu, reiterez constatarea Colegiul penal lărgit expusă în decizia de rejudecare a cauzei, - „... se reține că, **instanța de apel nejustificat a admis probele indicate în rechizitoriul întocmit la data de 22.12.2011 de către Procurorul Șef al Biroului Criminalistică în cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă înaltă Curte de Casație și Justiție a României în privința lui Gîrleanu Robert și prezentat instanței de apel de acuzare ca probă suplimentară, doar în favoarea inculpatului Druță; pe cînd aceleași probe indicate în același rechizitoriu cu referire la acuzarea celui din urmă inculpat au fost respinse pe motiv că, dovezile enunțate n-au fost cercetate de către instanțele judecătorești ale Republicii Moldova.**” (vol.IV, f.d.173-175).

Or, în prezentul recurs declarat de avocatul Andrei Beruceașvili se invocă motivul, precum că în acest sens, instanța de apel incorect n-a luat în considerație, -

„... **probele indicate în rechizitoriul întocmit la data de 22.12.2011 de către Procurorul Șef al Biroului Criminalistică în cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică a Parchetului de pe lângă înaltă Curte de Casație și Justiție a României în privința lui Gîrleanu Robert...**”.

La fel, avocatul nu este de acord cu soluția instanței de apel, care îndeplinind indicațiile instanței de recurs, la rejudecarea cauzei:

➤ **a apreciat critic declarațiile inculpatului Druță Ion**, depuse atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată după cum urmează:

„...este evident faptul că declarațiile inculpatului sunt contradictorii, incerte și lipsite de precizie. Astfel, inițial, fiind audiat în ședința instanței de fond, acesta a comunicat instanței că a fost în luna decembrie 2008 la o casă din s. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni, acolo era Catruc D., Vîrtos V, Banaru S., Guzun M., Buruiană I. și Plămădeală A. Au discutat despre o pretenție cu privire la bani a lui Catruc către Buruiană, i-a spus lui Gîrleanu că garantează că banii vor fi restituiți lui Catruc D., după care a plecat în Chișinău. A mai menționat că nu a văzut ca cineva să aibă arme de foc, nu a văzut la victime leziuni corporale, nu a observat dacă victimele erau legate, după ce a plecat nu a auzit împușcături sau alte zgomote. La solicitarea rudelor victimelor s-a interesat de la Gîrleanu unde sunt victimele, acestora, acesta i-a spus că totul este normal, despre omor nu a auzit nimic. La momentul descris, i-a spus lui Gîrleanu cuvîntul „kazliți” în sensul „lamuriți-vă singuri” (vol. III, f.d. 164).

În instanța de apel a comunicat că susține pe deplin declarațiile făcute în instanța de fond, menționînd că cunoștea despre mașina furată, de aceea s-a deplasat la locul faptei ca un garant în soluționare de conturi. Această afirmație din start demonstrează autoritatea inculpatului Druță în fața celorlalți făptași, ca rezultat al sustragerilor comise și neînțelegerile l-a împărțirea sumelor ce considerau că li se revin lui Buruiană și altor participanți. A logică ar fi fost prezența lui Druță ca autoritate în fața unor

persoane unde ar fi fost lipsa intereselor acestui din urmă inculpat, inclusiv cel autoritar și nu în ultimul rînd material sau alt interes de gen - conducător.

Imprecise și lipsite de logică sunt și declarațiile date de inculpatul, vis-a-vis de faptul că cunoștea despre conflictul iscat ca rezultat al automobilului furat și înțelegea că ceva s-a întîmplat acolo, însă n-a comunicat nimănui, inclusiv și la adresarea rudelor victimelor pe motiv că se temea să nu-și pună viața în pericol, iar prezența lui la fața locului în calitate de garant nu constituia un pericol. Însă, ulterior a menționat că nu a povestit nimic rudelor victimelor, deoarece el la acel moment nu știa nimic despre această dispariție și care ar fi locul aflării celor trei persoane.

În acest context, faptul existenței unui conflict între victima Buruiană Ilie și Druță Ion legat de afaceri este confirmat atât de Druță Ion cît și din declarațiile date de către Catruc Dumitru, totodată gestul cu mîna de sus în jos și declarația „kazniții/kazliții”, confirmată nemijlocit de inculpat, urmează a fi apreciată ca o indicație directă dată lui Gîrleanu Robert pentru săvîrșirea omorului cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei. Mai mult decît atât, însuși inculpatul a confirmat indicația dată lui Gîrleanu sub formă de „kazliții”, care nu poate fi tălmăcită în sensul indicat de Druță Ion „lamuriți-vă singuri”, mai ales că imediat după această indicație părțile vătămate au fost împușcate.

Astfel, s-a dovedit cu certitudine faptul că între autorul propriu-zis al omorului Gîrleanu Robert și Druță Ion ar exista un raport de subordonare, astfel, după privațiunea ilegală de libertate a cet. Buruiană Ilie, Guzun Mihai și Plămădeală Andrei de către Gîrleanu Robert, Banaru Serghei, Catruc Dumitru, Vîrtos Vitalie nu au fost întreprinse careva acțiuni pînă la momentul cînd a venit Druță Ion, care a discutat numai el cu victimele (pe un ton ridicat), inclusiv și de unul singur, alungîndu-i pe ceilalți din încăperea unde se aflau victimele, iar ulterior a ieșit afară și dînd indicația lui Gîrleanu Robert de a săvîrși omorul. Imediat după aceasta (după indicație) Gîrleanu Robert a și săvîrșit omorul celor trei persoane. Totodată, faptul că inculpatul Druță Ion ar fi avut o oarecare autoritate asupra participanților la săvîrșirea infracțiunii date, este confirmat și de declarațiile date de însuși Druță Ion, care a arătat că, el a fost chemat acolo ca să garanteze prin autoritatea sa că victimele nu-i vor denunța pe făptuitorii infracțiunii.”

➤ *a apreciat la justa valoare declarațiile martorului Catruc Dumitru, care consecutiv și consecvent a declarat același lucru, că „**anume la semnalul inculpatului, au fost ucise părțile vătămate**”, astfel, fără a le denatura esența lor. Or, în instanța de apel martorul Catruc D. cu lux de amănunte a explicat instanței despre acțiunile tuturor participanților în momentul săvîrșirii omorului a trei persoane din care rezultă că, - „... Catruc D., aflîndu-se la o distanță de aproximativ 1-1,5 metri de ei a auzit cum Ion i-a zis lui Robert „kazniții” sau „kazliții”, făcînd un semn cu mîna de sus în jos. Astfel, a înțeles că Ion a spus ca să-i omoare pe cei trei din casă. După aceasta deodată a luat automatul, a intrat în casă și i-a împușcat pe cei trei pe rînd”.*

6.2. Mai mult, luând în considerație circumstanțele concrete ale cauzei în care triplul omor a fost descoperit peste 8 ani, instanța de apel, s-a referit la declarațiile martorului **Catruc D.** ca la o probă decisivă, dându-le o apreciere în coroborare cu probatoriul administrat în cauză, a se vedea după text:

*„Declarațiile date de către **Catruc Dumitru, martorul principal**, au fost coerente și consecutive pe tot parcursul urmăririi penale, și menținute în instanțele judecătorești de fond și apel, acesta din urmă benevol a arătat locul înhumării cadavrelor și a conlucrat cu organul de urmărire penală și a participat activ la descoperirea infracțiunii. Martorul **Catruc D.** cu lux de amănunte a explicat instanței despre acțiunile tuturor participanților în momentul săvârșirii omorului a trei persoane (f.d. 89-91, vol. 4). La fel, a explicat detalii săvârșite de către toți coparticipanții, care au derulat după săvârșirea omorului, fapt ce devine indubitabil prin acțiunile ulterioare de arătare a locului îngropării cadavrelor și dezgropării acestora.*

*În baza acestor date și în vederea confirmării declarațiilor martorului **Catruc D.** au fost efectuate expertizele medico-legale de identificare a victimelor, conform cărora osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 1 pot să aparțină lui **Plămădeală A.**, din pachetele nr. 3 pot să aparțină lui **Guzun Mihail** și, din pachetele nr. 2 pot să aparțină lui **Buruiană Ilie**.*

*La fel, martorul a indicat că victimele au fost omorâte tot în aceeași zi în care ei s-au întâlnit cu ei, adică la 16.12.2000. Conform declarațiilor inculpatului **Druță Ion**, el a fost chemat să se întâlnească și a venit într-un sat din raionul Ialoveni, aceste date au fost confirmate și de către martorul **Catruc Dumitru** care a mai declarat că în casa acea au fost omorâți **Buruiană Ilie**, **Guzun Mihai** și **Plămădeală Andrei**. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul **Druță Ion** a declarat că casa cea se afla în sat. **Mileștii Mici, r-nul Ialoveni.**”*

În acest context, se relevă ca fiind declarative argumentele părții apărării, precum că acuzarea și, respectiv instanța de apel n-au stabilit cu certitudine timpul, locul comiterii infracțiunii, armă cu ajutorul căreia a fost săvârșită infracțiunea, cauza decesului victimilor, când, în ce condiții și ce acțiuni a întreprins inculpatul **Druță I.** pentru a organiza omorul victimelor.

6.3. Consider că, instanța de recurs, urma să se conducă și de jursiprudența CEDO ce ține de cazurile violării art. 2 din Convenție, deoarece acest articol – dreptul la viață, are un caracter absolut, astfel în acest aspect este aplicabilă hotărârea Curții Europene din 30.10.2012 în cauza **Gimp și alții** conta **Moldovei**, în care **Curtea s-a referit la chestiunea aprecierii declarațiilor inculpaților care neagă vinovăția**, -

“Curtea consideră că este relevant să observe comportamentul polițiștilor în timpul procesului penal și a modului în care instanțele de judecată naționale au apreciat acest comportament. Curtea notează în această privință că declarațiile polițiștilor au fost incoerente, iar uneori neplauzibile. În special, toți și-au schimbat declarațiile.

Se pare că instanțele judecătorești naționale nu au evaluat comportamentul inconsistent al colaboratorilor poliției și nici nu l-au pus în balanță atunci când s-au pronunțat asupra acuzațiilor aduse împotriva lor.”

Or, în prezenta cauză penală, instanța de apel cu lux de amănunte a evaluat comportamentul și declarațiile incoerente, neplauzibile a inculpatului **Druță Ion** și, în

coroborare cu probatoriul administrat, a conchis corect despre temeinicia acuzațiilor aduse în privința acestuia, astfel îndeplinind indicațiile instanței de recurs expuse în decizia de rejudecare a cauzei.

La fel, nu sunt întemeiate nici argumentele avocatului, precum că învinuirea adusă inculpatului Druță Ion, nu este clară și concretă, lipsește motivul și scopul infracțiunilor, fiind contrară cerințelor art. 281 CPP, or lecturând textul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, se observă că aceste acte procedurale corespund întocmai cerințelor legii procesual penale, astfel spus acuzațiile aduse inculpatului sunt precise și conțin:

- formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei;

- caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei;

- mențiunea despre punerea lui Druță Ion sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare), art. 116 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare), art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare), art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare).

La fel, consider că instanța de apel, în sensul art. 325 CPP, n-a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu inculpatului Druță Ion, deoarece fraza **„inclusiv și din interes material în scopul sustragerii unui automobil de model „Mercedes”**, care lipsește în partea rezolutivă a rechizitoriului, se regăsește în partea descriptivă a rechizitoriului (vol.2, f.d.162). Este important și faptul că, în partea pregătitoare a ședinței de judecată în instanța de fond (vol.3, f.d.68 verso) inculpatul în prezența apărătorului ales, după citirea rechizitoriului de către procuror, a răspuns cert instanței că, învinuirea formulată îi este clară și înțeleasă, astfel că, ulterior partea apărării n-a mai invocat acest motiv nici în recursul ordinar.

De asemenea, consider ca fiind neîntemeiată și critica recurentului a deciziei instanței de apel sub aspect procedural, precum că, -

„După o hotărâre de achitare a inculpatului pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe declarațiile inculpatului și declarațiile cu caracter acuzatoriu ale martorului Catruc Dumitru, audiați pe viu. Astfel, instanța de apel urma să procedeze la o nouă audiere a celorlalți martori și a succesurilor victimelor, însă procurorul s-a limitat la verificarea acestor declarații prin citirea în ședința de judecată a instanței de apel.”

În acest context, menționez că instanța de apel la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Druță Ion a luat în considerație circumstanțele concrete ale cauzei în care triplul omor a fost descoperit peste 8 ani, că unicul martor ocular și proba decisivă sunt **declarațiile martorului Catruc D.** care a fost audiat pe viu în prima instanță și în instanța de apel în contradicorii asigurându-i inculpatului dreptul de a-l interoga, în consecință martorul susținând consecutiv și consecvent depozițiile sale acuzatorii pe tot parcursul procesului penal. În final, instanța de apel, dându-le o apreciere în coroborare cu probatoriul administrat în cauză, or declarațiile celorlalți martori și a succesurilor victimelor care au fost date citirii în ședința de judecată, derivă din declarațiile **martorului principal Catruc D.** Mai mult, instanța de apel

conform învinuirii formulate prin rechizitoriu, a constatat și l-a condamnat pe Druță Ion și **pentru săvârșirea omorului cetățeanului Andrei Plămădeală care a fost martor ocular la omorul cet. Ilie Buruiană și Mihai Guzun**, - astfel, cu scop de a ascunde săvârșirea omorului ultimilor două victime.

De asemenea vina inculpatului Druță Ion a fost dovedită și prin alte probe, care la terminarea urmăririi penale n-au fost contestate de partea apărării în sensul art.251 CPP:

➤ procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2008, potrivit căruia într-o fișie forestieră din apropierea km 24 al traseului Chișinău-Hîncești au fost descoperite oseminte de origine umană care aparțineau a trei persoane;

➤ procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.08.2010, conform căruia Catruc Dumitru a recunoscut persoanele prezentate spre recunoaștere ca fiind Banaru Sergiu;

➤ procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.08.2010, conform căruia Catruc Dumitru a recunoscut persoanele prezentate spre recunoaștere ca fiind Gîrleanu Robert;

➤ procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.08.2010, conform căruia Catruc Dumitru a recunoscut persoanele prezentate spre recunoaștere ca fiind Druță Ion Anton;

➤ raportul de expertiză medico-legală nr.238 m.c./2738t din 07.10.2009, conform căruia osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 1 sunt de origine umană, aparțin unui schelet de gen masculin în vîrstă de 25-30 ani și talia de circa 172 cm. Osemintele pot să aparțină lui Plămădeală A.;

➤ raportul de expertiză medico-legală nr.240 m.c./2740t din 07.10.2009, conform căruia osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 3 sunt de origine umană, aparțin unui schelet de gen masculin în vîrstă de 35-40 ani cu talia circa 175 cm. Au fost depistate două orificii de intrare în regiunea osului parietal stîng posterior și multiple fracturi ale craniului la nivelul părții anterioare drepte, fracturi la trei coaste pe dreapta. **Fracturile menționate puteau fi produse prin armă de foc încărcate cu gloanțe. Dacă ele au fost produse intra vital, atunci ele puteau fi cauza morții. Au fost observate urme de acțiune ale temperaturii înalte.** Osemintele din pachetul nr. 3 pot să aparțină lui Guzun Mihail;

➤ raportul de expertiză medico-legală nr.239/2739 din 07.10.2009 conform căruia osemintele prezentate pentru examinare din pachetele nr. 2 sunt de origine umană, aparțin unui schelet de gen masculin în vîrstă de 25-30 ani și talia circa 169 cm. Au fost depistate fracturi pe o coastă pe dreapta și trei fracturi marginale la trei coaste pe dreapta. **Fracturile marginale la coastele de pe dreapta puteau fi produse prin armă de foc încărcată cu glonte. Dacă ele au fost produse intra vital și au lezat inima și plămîni, puteau fi cauza morții. Au fost depistate urma ale acțiunii temperaturii înalte.** Osemintele din pachetul nr. 2 pot să aparțină lui Buruiană Ilie;

➤ rapoartele de examinare medico-legală a corpurilor delictate nr. 523 din 02.10.2009, nr.100 din 06.02.2009, nr.400 din 05.03.2009, nr. 99 din 08.03.2009.

La examinarea cauzei penale, Colegiul penal a reținut că, la baza sentinței de achitare în privința inculpatului Druță Ion, instanța de fond și-a bazat concluzia în mod prioritar reieșind din declarațiile acestuia care pe întreg procesul penal vina nu și-a recunoscut-o, or totalitatea de probe administrate în ansamblu demonstrează incontestabil vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor ce i se incriminează.

6.4. În atare circumstanțe, consider că instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului **Druță Ion** în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare);
- art. 116 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare);
- art. 42 alin. 3 Cod penal (în redacția Legii din 2003, cu modificările ulterioare);
- art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (în redacția Legii din 1961, cu modificările ulterioare).

Deci, criticile formulate de recurent, prin care se susține că inculpatul **Druță Ion** nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia adoptată, pe care instanța de recurs ar fi însușit-o pe deplin, și a cărei reluare nu s-ar fi impus, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, prin nulitatea absolută a actelor procedurale.

Cu privire la măsura preventivă.

6.5. Conform prevederilor art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs soluționând recursul, rezolvă și chestiunile complementare prevăzute în art.416 Cod de procedură penală.

Articolul 416 Cod de procedură penală prevede dreptul instanței de a soluționa unele chestiuni complementare care nu se referă la fondul cauzei, inclusiv dreptul să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului, conducându-se de prevederile art.329 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 329 Cod de procedură penală, instanța din oficiu este în drept să dispună aplicarea măsurii preventive inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 176 Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșască alte infracțiuni, de asemenea ele pot fi aplicate de instanță pentru asigurarea executării sentinței în cazurile săvârșirii unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate pe un termen mai mare de 2 ani.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatul **Druță Ion**, s-a eschivat de la urmărirea penală, a fost anunțat în căutare și, ulterior extrădat din România, mai mult dînsul este învinuit și pentru săvârșirea omorului cetățeanului **Andrei Plămădeală**, care a fost martor ocular la omorul cet. **Ilie Buruiană** și **Mihai Guzun**, - astfel, cu scop de a ascunde săvârșirea omorului ultimilor două victime.

Astfel, instanța de recurs dispunând rejudecarea cauzei, urma să ia în considerație că lăsarea inculpatului **Druță Ion** în libertate indică la riscul sporit al posibilității eschivării acestuia de la prezentarea în ședința de judecată și derularea

normală a procesului, în cazul în care acesta este învinuit în săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave prevăzute de art. 88 pct. 4, 7, 9 Cod penal (red. 1961), pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate, inclusiv detențiune pe viață.

Așa fiind, în viziunea mea, în speță, erau întrunite toate condițiile pentru aplicarea în privința lui Druță Ion a măsurii preventive – arestul preventiv, or circumstanțele invocate mai sus se circumscriu cerințelor Curții Europene care, verificând temeiurile de arestare din dreptul intern în respectarea art. 5 §1 din Convenție, a apreciat asupra caracterului rezonabil al detenției preventive, arătând că detenția este justificată doar dacă se face dovadă că asupra procesului penal planează cel puțin unul dintre următoarele pericole care trebuie apreciate la concret pentru fiecare caz în parte:

- pericolul de săvârșire a unor noi infracțiuni;
- pericolul de distrugere a probelor;
- riscul presiunii asupra martorilor;
- pericolul de dispariție a inculpatului.

Astfel, reieșind din cele expuse, consider că odată ce instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei, era necesar și oportun de a alege în privința lui Druță Ion măsura preventivă – arestul preventiv. Poziția mea este justificată prin existența unei practici judiciare a Curții Supreme de Justiție, inclusiv cauza penală nr. 1ra-93/2012, decizia din 07 februarie 2012, în privința lui Moscalu Roman Eugen, prin care s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, inculpatului fiindu-i aleasă măsura preventivă - arestul preventiv pe un termen de 60 zile.

7. Urmare considerentelor menționate, în timp ce am semnat cu respect decizia instanței de recurs, totuși nu sunt în situația de a împărtăși opinia majorității completului de judecată privind admiterea recursului ordinar declarat de partea apărării, exprimând convingerea că în speță se impunea soluția prevăzută de art. 435 alin. (1) pct. 1) CPP - respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În consecință, potrivit art. 340 alin. (3) CPP, expun opinia separată în cauza privindu-l pe Druță Ion.

Judecător

Ion Arhiliuc

Semnată la data de 04 aprilie 2014.